

उदीर्यते यङ्गचनं वचनाहास्यरोषकम् ॥ * ॥
वाक्केलिर्हास्यसम्बन्धो द्वित्रिप्रत्युक्तिर्भवेत् ॥
द्वित्रिप्रत्युक्तिश्च यथा,—

भिन्नो मांसनिषेवणं प्रकुर्वन् किञ्चित् मदां विना
मद्यश्चापि तव प्रियं प्रियमहो वाराङ्गनाभिः

सह ।

तासामर्थस्त्वितिः कुतस्तव घनं नूतेन चौर्येण वा
चौर्यनूतपरिग्रहोऽपि भवतो नष्टस्य कान्या

गतिः ॥

केचित् प्रक्रान्तवाक्यस्य साकाङ्क्षस्यैव निर्वृत्ति-
र्वाक्केलिरित्याहुः । अन्ये चानेकस्य प्रत्यस्यै-
कमुत्तरम् ॥ * ॥

अन्योन्यवाक्याधिक्योक्तिः सार्द्धयाधिवर्तनं मतम् ॥

यथा, मम प्रभाववत्यां वचनाभः ।

अस्य वचः जमीनैव निर्भयं गद्यानया ।

लीलयोन्मूलयिष्यामि सुवनद्वयमदा वः ॥

प्रद्युम्नः । अरे रे असुरापसद अलमसुना बहु-
प्रलापेन मम खलु ।

अद्य प्रसक्तभुजदण्डसमर्पितोऽर-

कोदहनिर्भक्तिकाण्डसमूहपातेः ।

आस्तां समस्तद्विजयतजोचितेयं

चौगो ज्येष्ठेन पिशिताशनलोभनीया ॥ * ॥

गच्छं प्रस्तुतसम्बन्धि भिन्नार्थं सत्वरं वचः ॥

यथा वेण्यां राजा ।

अध्यासितुं तव चिराज्जघनखलस्य

पर्याप्तमेव करभोरु ममोरुयुग्मम् ।

अनन्तरं प्रविश्य कञ्चुकी देव भयं भयमित्यादि ।

अत्र रथकेतनभङ्गार्थं वचनभूतभङ्गार्थं सम्बन्धे
सम्बद्धम् ॥ * ॥

आख्यानं खरवोक्तस्यान्यथावस्थान्दितं भवेत् ॥

यथा कृतितरामे सीता । जाद काळं कखु उ
अच्छा एण गन्तव्वं तहिं सो राखा विणएण

पणायिदव्वो । लवः । अथ किमावाभ्यां राजो-
पजीविभ्यां भवितव्यम् । सीता । जादवो

तुज्जाणं पिदा । लवः । किमावयो रघुपतिः

पिता । सीता । याशङ्कं मा अखधा सङ्कधणं

कखु तुज्जाणं स आलाज्जे एव पुहवीएत्ति ॥ * ॥

प्रहेलिकैव हास्येन युक्ता भवति नालिका ॥

सर्वरङ्गकायुत्तरं प्रहेलिका । यथा रत्नावल्याम् ।

सुसङ्गता सहि जल्ल कदे तु मं आअदा सो

इधज्जेव चिड्दि साअरिआ कल्ल कदे अहं

आअदा सुसंयं चित्तफलअल्ल । अच तं राअः

कृते आगतेत्यर्थः संततः ॥ * ॥

असमलपौ यद्वाक्यसम्बद्धं तथोत्तरम् ।

अगृह्यतोऽपि मन्त्रस्य पुरो यच्च हितं

वचः ॥

तत्राद्यं यथा मम प्रभाववत्याम् । प्रद्युम्नः सह-

कारवल्लीमवलोक्य सानन्दं अहो कथमिहैव ।

अलिङ्गलमङ्गलकेशी

परिमलवहुला रसावहा तन्वी ।

किशलयपेशलपाणिः

कोकिलकलभाषिणी प्रियतमा मे ॥

एवमसम्बन्धोत्तरेऽपि । तृतीयं यथा । वेण्यां
द्वयोर्घनं प्रति गान्धारीवाक्यम् ।

आहारो यन् परस्परार्थे हास्यलोभकरं वचः ।

यथा मालविकाग्निमित्रे । हास्यप्रयोगावसाने
मालती निर्गन्तुमिच्छति विदूषकः मादवे उग-

देशं सुध्वा गमिष्यति । इत्युपक्रमेण हासः ।

विदूषकं प्रति आर्यं उच्यते यस्तया क्रममेदो
लक्षितः । विदूषकः पञ्चमं । वक्ष्यन् प्रख्यामोदि

साह माह लङ्किदा मालती स्तयत इत्यादिना ।

नायकस्य विशुद्धनायिकादर्शनप्रयुक्तेन हास-

लोभकारिणा वचसा आहारः ॥ * ॥

दोषा गुणा गुणा दोषा यच्च स्युर्मदं हि तत् ॥

क्रमेण यथा,—

प्रियजीवितता क्रौञ्चं नक्षत्रं कृतज्ञता ।

भूयस्तद्गुणनादेव ममेते गुणास्तं गताः ॥

तस्यास्तद्गुणसौन्दर्यं भूषितं यौवनश्रया ।

सुखेकायतनं जातं दुःखायैव ममाधुना ॥

एतानि चाङ्गानि नाटकादिषु संभवन्त्यपि

वीथ्यामवश्यं विधेयानि निष्पद्यतया नाटकादिषु

विनिविष्टान्यपि इहोदाहृतानि । वीथी च

नानारसानाञ्चात्र मालारूपतया स्थितत्वाद्-

वीथीयम् । यथा मालविका ॥ इति साहित्य-

दर्पणम् ॥ * ॥ * ॥ सूर्यगमनपथः । यथा,—

“नागवीथ्युत्तरा वीथी अजवीथ्याश्च दक्षिणे ।

उभे आषाढमूलानु अजवीथ्युदयाक्षयः ॥

अभिजित् पूर्वतः स्वाती नागवीथ्युत्तराक्षयः ।

अश्विनी कृत्तिका याच्या नागवीथ्युत्तराः स्मृताः ॥

रोहिण्यानां नृगशिरो नागवीथिरिति स्मृता ॥

पुष्याश्लेषापुनर्वसोर्गौरीरेरावती स्मृता ।

तिस्रस्तु वीथयो स्मृता उत्तरो मार्ग उच्यते ॥

पूर्वा उत्तरफलगुण्योर्मवाश्चैरावती भवेत् ।

पूर्वोत्तरे प्रोष्ठपदे गोवीथी रेवती स्मृता ॥

अवशा च धनिष्ठा च वारुणश्च जरहवम् ।

एताश्च वीथयस्त्रिसो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥

हस्ता चित्रा तथा स्वाती नागवीथिरिति स्मृता ॥

विशाखमित्रपञ्च च नागवीथिरिति स्मृता ॥

मूलपूर्वात्तराषाढा वीथिर्वैश्वानरी तथा ।

स्मृतास्त्रिसस्तु वीथ्यस्ता मार्गं वै दक्षिणे बुधैः ॥”

इति मात्से १०१ अध्यायः ॥ * ॥

अपि च ।

“उत्तरं यद्गन्धर्वस्य अजवीथ्याश्च दक्षिणम् ।

पिठयानं स वै पथ्या वैश्वानरपथाह्विः ।

तत्रासते महात्मान ऋषयो वेऽभिहोत्रिणः ॥”

इति विष्णु पुराणे २ अंशे ८ अध्यायः ॥ * ॥

तत्र ज्योतिषक्रे वीथीक्रमो वायुनोक्तः ।

“सर्व्वगृहाणां जीत्येव स्थानानि द्विजसत्तमाः ।

स्थानं जारहवं मथं तथैरावतमुत्तरम् ।

वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वतः ॥”

तदेव मध्यमोत्तरदक्षिणमार्गत्रयं प्रत्येकं वीथि-

त्रयेण त्रिधा भिद्यते । तथा हि त्रिभिस्त्रिभि-

रश्विन्यादिनक्षत्रैर्नागवीथी गजवीथी रेरावती

चैत्युत्तरमार्गं वीथिचयम् । आर्यभी गोवीथी

जारहवी चेति वैधुवते मध्यमार्गं वीथिचयम् ।

अजवीथी नृगवीथी वैश्वानरी चेति दक्षिण-

मार्गं वीथीचयम् । तदुक्तं तत्रैव ।

“अश्विनी कृत्तिका याच्या नागवीथीति

श्रुतिता ।

रोहिण्यानां नृगशिरो गजवीथ्यभिधीयते ॥

पुष्याश्लेषे तथादिभ्या वीथी रेरावती स्मृता ।

एतास्तु वीथयस्त्रिस उत्तरो मार्ग उच्यते ॥

तथा हे चापि फलगुण्यौ मघा चैवाधर्मी

मता ।

हस्ता चित्रा तथा स्वाती गोवीथीति तु

श्रुतिता ॥

ज्येष्ठा विशाखाश्रुवाहा वीथी जारहवी मता ।

एतास्तु वीथयस्त्रिसो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥

मूलाषाढोत्तराषाढा अजवीथीति श्रुतिता ।

अवणश्च धनिष्ठा च मार्गौ श्रुतभिषक्तया ॥

वैश्वानरी भाद्रपदे रेवती चैव कौक्षिता ।

एतास्तु वीथयस्त्रिसो दक्षिणो मार्ग उच्यते ॥”

याभ्या भरणी । आदिभ्या अदितिदेवताका

पुनर्वसुः । मार्गौ नृगवीथी । एवं स्थिते

अगस्त्यादुत्तरमजवीथ्यास्तु दक्षिणम् । किन्तु

अगस्त्यनिरुद्धवर्त्तिनो वैश्वानरपथाह्विर्वैश्वान-

रवीथी विहाय नृगवीथीमात्रं पिठयान-

मित्यर्थः । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

वीथ्यङ्गः, चि, (वीथ्या अङ्गमिवाङ्गं यस्य ।)

नाटकमेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ अस्य विवरणं

वीथीशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

वीथं, क्षी, (विशेषेण इत्यते दीयते इति । वि +

इत् + “वाविन्वेः ।” उणा० २. २६ । इति

क्रान् । नभः । (यथा, अथर्ववेदे । ४ । २० । ७ ।

“वीथे सूर्यमिव सर्पन्तं मा पिशाचं तिर-

स्कारः ॥”)

वायुः । अग्निः । इति सर्वाभिप्रायानादि-

वृत्तिः ॥

वीथः, चि, (वि + इत् + क्रान् ।) विमलः । इत्यमरः ॥

वीनाहः, पु, (विशेषेण नक्षते इति । वि + नह +

घञ् । उपसर्गस्य दीर्घः ।) कूपस्य सुखवन्ध-

नम् । इत्यमरः ॥ अस्य कूपस्य यन्मुखवन्धनं

येन सुखं वध्यते तच्च वीनाहः नान्दीपक इति

स्वातः । विशेषेण नक्षते कूपसुखमनेन ।

वीनाहः । नक्षत्रौ बन्धे घञ् । मनीषादित्यान्

वेद्या दीर्घः विनाहः वीनाहः कूपसुखवन्ध-

नम् इति साङ्गः । इति भरतः ॥

वीपा, स्त्री, विद्युत् । इति श्रुतरेखावली ॥

वीसा, स्त्री, क्रियागुणद्रव्यैर्गुणपट्टाप्रमिता ।

यथा,—

“सुक्तिर्नर्त्तयुतोपास्ति भूतं भूतमभि प्रसुः ।

भक्तो विभुमभि प्राप्नो गोविन्दमभितुष्टि ॥”

अच्युतोपास्ति ऋते सुक्तिर्न स्थादित्यर्थः ।

प्रसुरीश्वरः भूतं भूतं अभि सर्व्वप्राणिषु अस्ति

इत्यर्थः । वीसायां प्रयुक्तस्य पदस्य दिर्भावं ।

इति सुम्बोधटीकायां दुर्गादासः ॥